

Ansvar overfor dem end overfor andre. Det er dog et Spørgsmaal, naar man skal til at tale om den moralske Side af Sagen, om en Stat, hvis Styrelse i 6 Aar har holdt Landets Mønt nede paa den Værdi, den var paa den Gang, ikke derigennem har paadraget sig et moralsk Ansvar overfor dem, der har sat Bo i disse Aar. Det kan dog ikke være det ærede Medlem Hr. Holsteins Mening, at man simpelt hen skulde sige til mange Aargange unge, at de ikke maatte sætte Bo i disse Aar, man maa have Lov at sige, at de, der i god Tro i disse Aar er gaaet ind til deres Ejendomme, i Virkeligheden er blevet lokket ind i de store økonomiske Vanskeligheder, hvori de i Øjeblikket sidder.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser paa et Punkt, hvor de var fejlagtige. Det ærede Medlem udtalte, at naar det danske Arbejderparti ikke havde skrevet Toldbeskyttelse paa sit Program, var det i Virkeligheden et Unikum i Sammenligning med Arbejderpartierne i andre Lande. Jeg tillod mig da at afbryde det ærede Medlem, idet jeg pegede paa det engelske Arbejderparti, hvorefter det ærede Medlem sagde til mig, at her tog jeg ganske fejl. Men jeg maa rigtignok sige, at det ærede Medlems Argumentation viste, at jeg havde Ret, idet han oplyste Tinget om, hvorledes Ministeriet Mac Donald havde ophævet en Del Toldsatser i den Tid, det sad. Og det er saa meget rigtigere, hvad jeg har sagt, som det engelske Arbejderparti i 1923 gik til Valg paa et fuldkommen rent Frihandelsprogram. Det engelske Arbejderparti udtalte den Gang forud for Valget: „Arbejderpartiet vender sig mod Tarifpolitikken og hele den Opfattelse af de økonomiske Forhold, som ligger til Grund herfor. Toldtariffer er ikke et Lægemiddel mod Arbejdsløshed. De er en Hindring for den frie Udveksling af Varer og Tjenester, hvorpaa hele det civiliserede Samfund hviler. De foster Profitmageri, Materialisme og Egoisme og forgifter Nationernes Liv og fører til Korruption i Politik, frembringer Truster og Monopoler og forarmer Befolkningen.“ Det var det Program, det engelske Arbejderparti gik til Valg paa i 1923. Hertil kunde føjes, at det tyske Socialdemokrati i Virkeligheden mangfoldige Gange har staaet som en Bom for den tyske Højprotektionisme.

Jeg skal derefter gøre en Bemærkning til den højtærede Statsminister, som i Eftermiddag fastholdt den Opfattelse,

han gav Udtryk forleden, at den danske Krise ikke fortrinsvis har sin Aarsag i Kronestigningen, men at Aarsagen fortrinsvis er af international Karakter. Jeg tror ikke, det vil være muligt at opretholde den Opfattelse, at nægte at Kronestigningen er Hovedaarsagen til Krisen. Det vil saa meget mindre være muligt for den højtærede Minister, som hans Presse hver anden Dag indprenter det modsatte. Jeg paaviste i Gaar, hvorledes Udviklingen her i Landet har været i Sammenligning med Udviklingen i andre europæiske Lande fra den Tid, den danske Krones Stigning satte ind for Alvor. Den er fuldkommen forskellig fra de andre Landes Udvikling. Jeg kunde ogsaa henvise til, hvorledes Erhvervenes Kaar var her i Danmark i Aaret forud for Kronestigningen, i et Aar, da der ikke var Inflation her i Landet, hvordan man i Virkeligheden kan se den nuværende Erhvervskrisens Udvikling fra det Tidspunkt, da Kronestigningen satte ind. Det kan nu ikke nytte, har man som den højtærede Statsminister valgt at leve i Straalerne af Guld kronens Glans, maa man ogsaa vedkende sig de Skygger, der følger dermed. At der er Biaarsager af international Karakter, har jeg aldrig villet nægte, det er ganske klart, men det er kun Biaarsager.

Den højtærede Statsminister var saaelskværdig at sige til mig, at han havde hørt opmærksomt paa min Tale i Gaar. Jeg maa beklage at maatte sige, at dette i Virkeligheden ikke fremgik af de Bemærkninger, han knyttede til denne Tale. Den højtærede Minister udtrykte saaledes Forundring over, at jeg ikke i Aar kunde være med til et Forsøg med Tilskud til Virksomheder i Stedet for Arbejdsløshedsunderstøttelse, en Forundring, der vilde have været fuldkommen overflødig, hvis Ministeren havde hørt godt efter, idet jeg netop sagde, at vi kunde være med til et saadant Forsøg. Jeg udtalte udtrykkeligt, at jeg og mit Parti beklagede, „at det konservative Parti i Fjor hindrede, at dette Forsøg blev gjort, og jeg kan ogsaa føje til, at vi tror stadig, at et Forsøg bør gøres.“ Senere sagde jeg: „Jeg siger, det er et Forsøg, der efter vor Opfattelse bør gøres, og som derefter kan efterfølges af ny, dersom Resultaterne deraf viser sig at være gode.“ Jeg tilføjede, at der ikke for vort Vedkommende kunde være Tale om et saa mægtigt Beløb som 15 Mill. Kr., naar Forsøg paa det Omraade ikke havde været gjort, og jeg vil tro, at den højt-